

FOR DEFENSE
BUY
UNITED STATES
SAVINGS
BONDS
AND STAMPS

Spomenica preds. Rooseveltu

Naslednja spomenica je bila prečitana in z navdušenjem sprejeta na narodnem zborovanju Slovencev zadnje nedeljo v Slovenskem domu na Holmes Ave.

Gospod predsednik! V severnem delu Jugoslavije prebiva narod Slovencev, broječ okoli dva milijona duš. Skozi stoletja je živel ta narod miroljubno, imajoč na severu za sosede Nemce, na jugu Italijane, na istoku Madžare. Njega amalcija je bila svoboda in gospodarski in kulturni napredek ter mirno sožitje z drugimi narodi. Bati vsled svoje miroljubnosti je bil narod Slovencev po svojih sosedih izkoriščen, izpodrivan in zatiran. Wljub temu so Slovenci napredovali ter imeli, kakor vsak drug kulturno visoko stoječ narod, svoje lastne šole, svoje lastno časopisje ter svojo lastno visoko razvito literaturo. Njih pesnitve in knjige so bile predstavljane v vse svetovne je-

Ob koncu zadnje svetovne vojne je narod Slovencev in Hrvatov zasijal žarek upanja prostotni. Zai, da so morali Slovenci in Hrvati doživeti največje razočaranje izmed vseh malih narodov. Občutiti so morali vso krivico nasprotju z načeli našega velikega predsednika Woodrow Wilsona. Nad 600,000 Slovencev in Hrvatov je bilo odtrganih od matere slovenskega naroda ter naseljenih v prvi svetovni vojni. Gotovo je bilo že tedaj, da so Slovence pokrajine že vsled svoje zemljepisne lege v mejah Italije izročene ekonomskemu porobstvu. Z narodnostnega stališča so pa vendar Slovenci in Hrvati upali, da bodo deležni vsaj enakopravnosti z državljani italijanskega in nemškega porekla, kakor so jim zastopstva na mirovni konferenci in poznejše italijanske vlade obljubile. Razočaranje je prišlo prekmaj, ko je predfašistične vlade so pokazale svoj namen kaj odkriti, da Slovenci in Hrvati kot narodna manjšina morajo kulturno in gospodarsko prenehati obstojati, a da ne potom mirne asimilacije, pač pa potom brutalnega zatiranja.

Pouk v materinščini je izginil. Zaprle so se slovenske in hrvatske šole. Požigali so se narodni domovi. Časopisje in vsa druga publikacija v slovenskem in hrvatskem jeziku je morala izginiti. Inteligenca je bila izgnana iz države ali pa poslana v pregonstvo in taborišča na italijanskih otokih. Požigi, umori in brutalna nasilja, so se stopnjevala, dokler ni bila slovenska beseda izgnana celo iz božjega hrama. Tuberkulozni in sifilitični učitelji so pljuvali nebogljenim otročičkom v usta, ker so bili zatoženi, da so doma govorili slovensko besedo. Gorje je bilo čezdalje huje — a glas na iztrebljenje obsojenega naroda ni prodril v svet! Gospod predsednik!

Hitler zahteva od svojih zaveznikov 2,600,000 mož

London, 11. marca. — Iz Berlina se poroča, da je vprašal Hitler Italijo, Madžarsko in Slovaško za 2,600,000 novih vojakov, da bo izpolnil svoje vrzeli in začel z spomladansko ofenzivo proti Rusiji. Hitler, ki je v devetih mesecih vojne v Rusiji izgubil ogromno število vojakov, zahteva od Italije 1,000,000 mož, od Madžarske 1,500,000, od Slovaške pa 100,000. Na 22. februarja je Rusija poročala, da je Hitler izgubil 6,000,000 mož, ubitih, ranjenih in ujetih. **Pozor, avtomobilisti!** Poroča se nam, da je v Wilowicku, to je predmestje na vzhodni strani Clevelanda, odprta lovska sezona in sicer na avtomobilistih. Za vsak najmanjši prestop boste plačali "\$15 and cost." Torej fantje, pazite se in porabite denar raje za druge stvari, kot bi ž njim krmili vaške biriče. **Tretja obletnica** V soboto ob osmih bo v cerkvi sv. Lovrenca darovana sv. maša za pokojno Josephine Fink v spomin 3. obletnice njene smrti. Sorodniki in prijatelji so vabljeni.

Vidite jo, tisto v sredi, kako strumno stoji, ko oddaja predstojnici raport. To so nove policistkinje v Londonu, ki nadomeščujejo moške stražnike, ki so morali navojsko.

Angleži so napadli največjo nemško bojno ladjo Tirpitz ob norveški obali

London, 11. marca. — Angleži sledila ta plen. Angleška admiraliteta sodi, da je zbrana ob norveški obali velika nemška pomorska sila, da bi prestrezala pošiljke iz Amerike in Anglije v Rusijo. Angleži so po tajnih virih zvedeli, da je odplula Tirpitz iz norveškega pristanišča Trondheim, pa so poslali bojna letala za njo. V ponedeljek zjutraj ob devetih so jo spazili in jo takoj napadli s torpedi. Tirpitz je takoj spustila okrog sebe močan dim in pod zaščito istega naglo odplula proti obali. Dva angleška letala pogrešajo s tega napada. Na lice mesta so hitele angleške bojne ladje s polno paro, toda ob Tirpitzu ni bilo nobenega sledu. Angleška letala iščejo zdaj ob norveški obali, da bi izsledila ta plen.

Angleški odposlanec nese Indcem ponudbo za avtonomijo če bodo pomagali proti Japoncem

London, 11. marca. — Premier Churchill je ponovil obljubo angleške vlade, da bo dobila Indija status dominijona (kot ga n. pr. ima Kanada) in da bo nesel to ponudbo Indcem Stafford Cripps, predsednik zbornice in bivši poslanik za Rusijo. Avtonomijo bi dobila Indija po sedanjih vojni. Anglija je dala Indiji to ponudbo še v avgustu 1940, toda indski nacionalisti je takrat niso hoteli sprejeti. Natančni načrti te koncesije Churchill ni objavil, toda izrazil pa je upanje, da bo ponudbo 350,000,000 Indcev sprejel. Lord Cripps je vedno zagovarjal samostojnost Indije, zato upajo, da bo s svojo misijo zdaj gotovo uspel. Moral bo pridobiti na svojo stran ne samo Indce, ki so v večini, ampak tudi različne manjšine, med katerimi so muslimani najmočnejši. Indci zahtevajo popolno svobodo, a muslimani pa tudi zahtevajo popolno avtonomijo. Med Indci se sliši glas, da se je angleška vlada zganila šele tedaj, ko je "tiger že pred vrati." **Hčerka je prinesla veselje** Pri družini Mr. in Mrs. Frank Kristoff, 14211 Thames Ave., se je ustavila teta štorljina in jim pustila zalo hčerko. Zdal bo France še bolj z veseljem igral pri orkestru Kristoff. Materino deklško ime je bilo Annie Rovere. Starši veselega očeta so prvič postali stari oče in stara mama. Čestitamo!

Reklasifikacija primorskih Jugoslovancev je zdaj gotova stvar

Nashe uredništvo je 3. marca pisalo direktorju za kontrolo sovražnih tujcev, Mr. Edwardu J. Ennis-u pismo, v katerem smo ga vprašali, kdaj in kako se bo vršila reklasifikacija naših Primrocev, ki so se morali registrirati kot sovražni tujci. Mr. Ennis nas je včeraj s pismom uradno obvestil, da je zdaj reklasifikacija gotova stvar in da jo bo izvedla vlada uradno. Kako in kdaj bo to vlada izvedla, še ne vemo, toda dela se pa že na tem. To bo vlada najbrže izvedla tako, da se bo moral vsak Jugoslovčan, ki je italijanski državljani, ponovno registrirati in na prvoznji za reklasifikacijo navesti, da je jugoslovanskega pokolenja, nakar bo izbrisan kot sovražni tujec.

Boj za Avstralijo je pričel na vsej črti

Največ Italijanov pade v Jugoslaviji

Bern, Švica. — V Rimu poročajo za februar sledeče izgube na vojaštvu: v okupiranem ozemlju na Balkanu jih je padlo 224, 267 pa jih je bilo ranjenih. Te imajo na vesti jugoslovanski četniki. Za isti mesec pa poročajo izgube na ruski fronti kot sledi: 40 (!) ubitih, 723 ranjenih in 7 jih pogrešajo. (Poročilo ne pove, če so bili ranjeni v hrbet, ali kam drugam; op. ured.).

NOVI GROBOVI

Marie Skok

Včeraj dopoldne okrog 11 je umrla dobro poznana Marie Skok, rojena Andolšek, stara 49 let. Stanovala je na 239 E. 156. St. Doma je bila iz Črnege potoka, fara Draga pri Kočevju, odkoder je prišla v Ameriko pred 40 leti. Tukaj zapuščala žalujočo hčer Helen, poročeno Margo, starše Peter in Louise Andolšek, tri sestre: Carrie Satkovič, Frances Maglič in Louise Dane, štiri brate: Edwarda, Franka, Louisa in Andreja ter vnuka Lois in Donald. Sestra Antonia Somrak ji je umrla lansko leto. Bila je članica društva St. Clair Grove št. 98 WC. Bila je zelo agilna članica in prejšnja predsednica American Legion Auxiliary, Lake Shore Post 273, 8 in 40. Pogreb bo v soboto popoldne ob 2:30 iz Svetokrovega pogrebnege zavoda, 478 E. 152. St. na Knollwood pokopališče.

Mihael Mervar

Po dolgi in mučni bolezni je umrl v Charity bolnišnici Mihael Mervar, po domače Fernatov Miha, star 58 let, stanujoč na 1412 E. 43. St. Tukaj zapuščala dve hčeri, Antoinette in Mary, omoženo Bozickovich, brata Franka, sestre Mary, omožena Globokar in Ano, omožena Mačero iz 52. St. in več sorodnikov. Rojen je bil v Dešči vasi pri Krki, kjer zapuščala enega brata, eno sestro in več sorodnikov. Tukaj je bival 39 let in je bil član podružnice št. 5 SMZ. Pogreb bo v soboto zjutraj iz Železovega pogrebnege zavoda, 6502 St. Clair Ave. Čas pogreba še ni določen. Naj počiva v miru, preostali so žalje.

Manjše porcije gazolina bodo kmalu ukazane

Washington. — Tajnik notranjih zadev, Ickes, izjavlja, da bo urad za vojno produkcijo kmalu ukazal manjšo mero gazolina za 17 vzhodnih držav. Najprej bo izdana odredba, da bodo dobivale gazolinke poštaje od 15 do 25% manj gazolina in da bodo odprte samo od 7 zjutraj do 7 zvečer. Kuponske knjige bodo pa najbrže vpeljane enkrat pozneje.

Krasen plen!

John Skuly iz 1023 E. 61. St. in Eddie Kobe iz 62. ceste sta bila nedavno v Floridi. Eddie je ribič, John je pa lovec, pa je bil le John, ki je vjel ribo-mecarico 6 čevljev in 7 palcev dolgo. Ribiška organizacija mu je prisodila medaljo.

Ameriški bombniki so napadli japonsko ladjeve in poškodovali sedem ladij. — Japonsko ladjeve se bliža Novi Gvineji, odkoder se pričakuje napada na Avstralijo.

Washington, 11. marca. — Vojni oddelek naznanja v današnjem poročilu, da je osem težkih ameriških bombnikov napadlo japonsko ladjeve v pristanišču Salamana na Novi Gvineji. Posledica tega napada je bila: dve ladiji sta se začeli potapljati, na štirih je izbruhnil požar, ena je nasleda na obrežju na plitvine.

Ameriškim avijatičarjem je poveljeval major Richard H. Carmichael. Amerikanci so zmetali 18 ton bomb na japonske ladje. Noben od bombnikov ni bil poškodovan.

Poročila iz Avstralije naznanjajo, da se bliža japonsko ladjeveje Novi Gvineji, katero bodo rabili kot bazo za napad na Avstralijo. Poročila zatrjujejo, da so opazili veliko skupino japonskih ladij v bližini pristanišča Moresby na južnem obrežju Nove Gvineje, odkoder je samo 300 milj do Avstralije. Avstralski letalci neprestano napadajo japonsko ladjeveje. Zatrjuje se, da so Avstralski potopili Japoncem sedem ladij in jih več poškodovali, toda konvoj se pomiče naprej.

Angležinja potrjuje obtožbo angleškega zunanjega ministra Edena o japonskih grozodejstvih

Čunking, Kitajska. — Phyllis Harrop, prva Evropejka, ki je pobegnila iz Hongkonga že potem, ko so ga okupirali Japonci in ki je bila sama priča japonskih grozodejstev, v polnem potrjuje tozadevno obtožbo angleškega zunanjega ministra Edena. Miss Harrop pripoveduje, da so bili tako Kitajci kot Evropejci žrtve japonske brutalnosti. "Moj lastni služabnik je bil ubit, prebodev na bajonetom, brez kakage povoda," pripoveduje. "Štirinajst drugih Kitajcev v isti hiši je bilo ubitih. Mojo služabnico so trije japonski vojaki zlorabili in jo pustili v kritičnem stanju. Evropejke in Kitajke so bili posiljene, med temi neka Angležinja, ki sem jo poznala. Njen mož jo je pozneje našel, prebodev na bajonetom skozi trebuh. "Japonci svojih žrtev niso streljali, ampak jih klali z bajonetom. V Hongkongu je interniranih 600 Amerikancev, 3,900 Angležev in 70 Nizozemcev. To so vsi civilisti. Vojni ujetniki so internirani posebej."

Obiščite siromaka

V Warrensville sanatoriju, v oddelku za kronične bolezni, se nahaja že 14 mesecev rojak Frank Glavan. Pred šestimi leti ga je zadel mrtvoud po levi strani, ki mu zdaj popolnoma nič ne rabi. Hrom in tudi že opešanege vida, je velik siromak. Obrača se tem potom na svoje znanec in prijatelj, da ga ob priliki obiščejo, da bo lažje prenašal svoj žalostni položaj.

Smrtna poškodba

Joseph Kollar, star 36 let, stanujoč na 5351 Stanard Ave. je padel včeraj popoldne v okoliših šestega nadstropja v Cleveland Twist Drill Co. in se ubil. Čistil je okna, pa si ni pripel varnostnega pasu.

Dva Clevelandčana sta padla v bojih na Filipinih

Vojni oddelek je sporočil sorodnikom, da sta padla na Filipinih prostak George Ford, star 21 let in poročnik Robert D. Clark, star 23 let. Starši Forda stanujejo na 2551 Superior Ave., starši Clarka pa na 617 E. 113. St.

Loterija registrancev se bo vršila 17. marca

Na 17. marca ob šestih zvečer bodo v Washingtonu žrebali one moške, ki so se registrirali za vojaško službo 16. februarja. To so oni v starosti od 20 do 44 let, in katerih številke niso bile že prej izžrebane.

Vse to kaže, da se je boj za Avstralijo pričel z vso furijo. Japonci so pozvali Avstrance, naj prenehajo z bojem, ali jih bo pa zadela usoda, kot je nizozemsko vzhodno Indijo. "Zdaj lahko že vidijo na steni svarilno znamenje," je govoril radio iz Tokia.

Japonska bo skušala preprečiti Avstraliji dobavo letal, tankov in topov. Zavezniki pa zbirajo v Avstraliji moštvo in vojni material, s katerim bodo začeli ofenzivo proti Japoncem, da jih izženejo iz južnega Pacifika.

Avstralski so trdno prepričani, da bodo Japonci v kratkem z vso silo napadli Avstralijo, predno bodo mogli poslati zavezniki dovolj pomoči.

Ohijske tovarne bodo potrebovale do 60,000 delavcev

Wade Hammond, zvezni direktor za vladno posredovalnico dela naznanja, da bodo ohijske tovarne potrebovale do poletja najmanj 60,000 dodatnih delavcev. Najbolj bo primanjkovalo strokovno izučenih delavcev za razne stroje.

K vojakom

Frank Hočevar, sin Hočevarjeve družine iz 1020 E. 64. St. bo odšel 18. marca v ameriško armado. Isti dan odide k vojakom tudi Eddie Kobe iz 62. ceste. V petek mu bodo prijatelji priredili poslovilni večer. Pri družini se jima bo še Gabriel Okorn iz 1116 E. 71. St. Le dobro se držite, fante.

Dodatno poročilo

V pripravljalnem odboru za nedeljski shod v Slovenskem domu na Holmes Ave. je bila tudi naša zavedna primorska Slovenka, Mrs. Frances Sušelj, ki je imela tisti dan v oskrbi kuhinjo v zgornji dvorani.

Članice Oltarnege društva

Članice Oltarnege društva fare sv. Vida ste vabljeni, da pridete nocoj po pobožnosti v novo šolo. Pripeljite tudi svoje prijateljce.

Vile rojenice

Pri družini John in Ana Gorishek, 896 E. 139. St. so se oglašile vile rojenice in pustile za spomin krepkega sinkota. Čestitamo!

KAKO SE BO RAZDELJEVALO SLADKOR

Dužim imajo v Angliji urejevali tako, da je vsak odjemalec registriran v gotovih prodajalnah, kjer mora kupovati svoje potrebe na karte, bo v Ameriki, kar se tiče sladkorja, ki ga bodo dobili na karte, urejeno tako, da ga bo vsak odjemalec lahko kupil, kjer bo hotel. Seveda se pričakuje, da ga bo vsaka gospodinja kupovala tam, kjer je najlažje kupiti svoje kuhinjske potrebe. Ves sistem bo deloval na takle način. Odjemalka bo šla v trgovino s knjižico, v kateri bo toliko znamk, do kolikor funtov je njena družina upravičena. Trgovci ji bo vzeli toliko znamk, kolikor funtov sladkorja ji bo dal. Te znamke bo trgovec pri sebi imel 100, jih bo poslal v trgovino na debelo.

"AMERIŠKA DOMOVINA"

AMERICAN HOME
SLOVENIAN DAILY NEWSPAPER
JAMES DEBEVEC, Editor

6117 St. Clair Ave. Cleveland, Ohio.
Published daily except Sundays and Holidays

NAROČNINA:
Za Ameriko in Kanado na leto \$5.50. Za Cleveland, po pošti, celo leto \$7.00.
Za Ameriko in Kanado, pol leta \$3.00. Za Cleveland, po pošti, pol leta \$3.50.
Za Cleveland, po raznašalcih: celo leto \$5.50; pol leta \$3.00.
Za Evropo, celo leto \$7.00.
Posamezna številka 3c

SUBSCRIPTION RATES:
United States and Canada, \$5.50 per year; Cleveland, by mail, \$7.00 per year.
U. S. and Canada, \$3.00 for 6 months; Cleveland, by mail, \$3.50 for 6 months.
Cleveland and Euclid, by carrier \$5.50 per year, \$3.00 for 6 months.
European subscription, \$7.00 per year.
Single copies, 3c

Entered as second-class matter January 5th, 1909, at the Post Office at Cleveland, Ohio, under the Act of March 3d, 1879.

83 No. 59 Thur., March 12, 1942

Kdo pravi, da ne bo politike z ulično železnico!

Oni dan smo na tem mestu zapisali, da smo proti temu, da bi mesto lastovalo ulično železnico največ iz vzroka, ker jo bodo obratovali politikarji in potem si pa že lahko mislimo, kakšna uprava bo to.

Da smo imeli prav, nam kaže seja mestne zbornice zadnji ponedeljek. Zbornica je namreč odglasovala z 17 proti 15 glasovom, da mora kupiti družba ulične železnice 100 avtobusov, po 40 sedežev vsak, v tovarni v Kent, O. To je sprejela večina mestne zbornice, med temi vsi slovenski councilmani, razen Mr. Vehovca, ki ni bil navzoč, na priporočilo bivšega progovnega komisarja Sweida, ki je republikanec in ki je kriv, da mesto ni moglo doseči sporazuma z družbo ulične železnice. Sweid je vodil pet let totalno obstrukcijo proti ulični železnici in končno privedel mesto do tega, da je kupilo premoženje ulične železnice.

Ko je Mr. Sweid videl, da nima župana Lauscheta na vrstici, se je odpovedal uradu. Pa kot je videti, še vedno komandira mestno zbornico, vsaj večino iste in med temi naše slovenske councilmane.

Župan Lausche je priporočal, naj bi se naročilo 100 novih busov od dveh tvrdk, ena izmed teh je lokalna White Motor Co., pri kateri dela tudi mnogo Slovencev in katera družba plačuje kaj čedno vsoto v davkih mestu. Polovico naročila pa naj bi šlo v Kent, O., katera družba je bila za par sto dolarjev ceneje kot White Motor Co.

Župan Lausche je priznal, da je White Motor Co. nekaj dražja, pa je kljub temu priporočal, da se naročilo razdeli. To je svetoval iz dveh razlogov: 1) White Motor Co. je lokalno podjetje in 2), ako dobi vsaka tvornica naročilo za 50 busov, bo naročilo bolj gotovo dovršeno do gotovega časa, kot pa če naročilo dobi ena tvornica. To je zlasti važno v teh časih, ko primanjkuje raznega materiala.

Mi se popolnoma strinjamo s županom Lauschetom in naši mestni očetje bi storili prav, če bi ga bili poslušali, raje kot Mr. Sweida. Župan Lausche je pač vedel, kaj priporočal in je zadevo dobro preudaril prej, predno jo je priporočal za sprejem. Tako je pa zbornica odločila, da gre \$1,222,000 naročilo iz Clevelanda tvrdki, ki ni še nikdar plačala centa davka Clevelandu.

Tistih par tisoč dolarjev nima nobenega pomena. Mi vsi vemo, da daje White Motor Co. najboljše delo, njena vozila uživajo sloves po vsej Ameriki in po Evropi. Ni vselej zdravo, če dobi naročilo nižji ponudnik, ker je treba računati pri tem tudi na delo.

Mestna zbornica, ali vsaj tista mala večina, je igrala pri tem navadno politiko in vrgla županu pod noge debelo poleno. Na tak način ne bo napredka. Mi prisojamo županu Lauschetu dovolj zmognosti in preudarnosti, da ve, kaj dela in da vse, kar svetuje in stori, je v prid in korist mestu.

Zato svetujemo našim councilmanom, naj ne igrajo politike v gospodarskih zadevah in naj imajo pred očmi dobrobit mesta. Izvolili smo jih zato, da bodo pomagali županu pri izvrševanju odgovorne urada, zlasti odgovornega zdaj v tem vojnem času, ne pa za to, da bi ovirali župana pri njegovem delu. Poleg naših slovenskih councilmanov bi priporočali tudi Mr. Lucaku iz 28. varde, naj stoji pri županu, ne pa pri zahrbtnih politikarjih. Slovenski volivci dobro pazijo, kako njih councilmani vršijo svoje urade in kako zastopajo koristi mesta.

Zelo slab zgled

Naš brunni kongres, ki je odobril \$5.00 davčno znamko za avtomobile, ni dovolil nobenega denarja, da se ta davki tudi iztirja, to se pravi, da se prisili vsakega lastnika avta, da kupi to davčno znamko.

In tako se je zgodilo, da je danes v Ameriki na tisoče avtomobilov, ki nima te davčne znamke in nikogar ni, ki bi to izsilil od njih lastnikov. Drugi patriotični Amerikanci, ki so kupili znamke, ter tako pomagali vladi do potrebnega denarja, se zdaj jeze nad vlado, ki ne iztirja tega davka češ, jaz sem kupil znamko, drugi pa ne, ali so davki samo za nekatere?

To je jako slab zgled in ne vpliva dobro na zavednost Amerikancev. Postava je postava, ki naj bo v enaki meri za vse. Če se človek lahko izogne eni postavi, se bo poskušal tudi drugi. In kadar eden vidi, kako njegov sosed brez škode prezira postave, jih bo začel prezirati tudi on.

Mnogo jih je, ki so kupili avtne znamke, ker so bili pač dobri in zvesti Amerikanci. Mnogo jih je, ki se pa za to niso zmenili. V juniju bo treba zopet kupiti avtno znamko. Dosti onih, ki so jo kupili zdaj, bodo napravili tako kot njih sosed in bodo enostavno "pozabili" nanjo.

Zato naj pa vlada gleda na to, da bo te davke iztirjala od vseh, ali naj ga odpravi, ali pa naj izjavi, da je to prostovoljen davek. Ena mera mora biti za vse, ne ena mera za nekatere, druga mera za druge.

BESEDA IZ NARODA

Cerkveni koncert "Ilirije"

Kot je bilo že poročano v listu Ameriška Domovina, priredi zbor "Ilirija" cerkveni koncert ali "Oratorij." To bo v nedeljo, 15. marca, v cerkvi Marije Vnebovzete, začetek ob Sedem besed Jezusovih na križu, je v resnici nekaj krasnega, kot namenoma prirejeno za postni čas, "O, vi ljudje, ki hitite mimo po potu!" Da, vse drvi in dirja, naprej in naprej, nobeden ali vsaj jako malo se vpraša—kam in zakaj? Človek pogleda okoli sebe, sama žalost in trpljenje kakoršnjega svet se vidi ni. Zatorej vas vse farane, kakor tudi druge Slovence prav vljudno vabimo, pridite v obilnem številu. Rt. Rev. J. J. Oman bodo imeli razlago pred vsako besedo, torej bo vsak polnoma lahko slišal in tudi razumel vsebino besedila.

Ko bremo svetovne novice, novice iz naše stare domovine, človeku se krči srce, stiska pesti nad tako krvoločnostjo, ki jo počenjajo barbari nad našimi ubogimi Slovenci. Kot je hudo, pa vseeno imajo vsaj simpatije ljudi, ki čutijo žnjim, jih pomilujejo in jim hočejo pomagati na ta ali oni način. Jezus pa osamljen, pribit na križ trpi grozne muke, popolnoma osamljen in zapuščen od vseh. Pa kaj stori? Ali se jezi — ne! Moli za nje "Oče odpusti jim, saj ne vedo kaj delajo." Judovska duhal pa še bolj divja in kriči. Proč žnjim! Križaj ga! Na križ žnjim. Nobenega usmiljenja, ne ene tolažilne besede, samo zasmeh in zaničevanje. Edino njegova mati stoji in plaka v globoki žalosti portra pod križem. Tudi naš slovenski narod je danes na Kalvariji, približajoga na križ dan za dnem in mi, ki smo tukaj, kaj moremo mi storiti zanje, jako malo, vsaj sedaj še ne. Imamo sorodnike, prijatelje, ki danes tam trpijo. Ako ne moreš drugega pridi v nedeljo na to prireditev in moli za nje, da zatem velikim petkom pride kaj kmalu velika nedelja — dan vstajenja za naš trpeči rod.

Pozdrav, M. Rakar

Za poroko

V soboto se bosta poročila v cerkvi sv. Vida Frank Sterle in Franciška Markušič. Mogoče se bo komu čudno zdelo, ker se bosta poročila ravno v postnem času. Saj ta dva sta imela namen poročiti se prihodnji mesec, v aprilu, toda človek obrača in Bog pa obrne.

Naj vam na tem mestu pojasnim vzrok tej poroki. Mladi ženin je nenadoma prejel poziv Strica Sama, da se odzove v vojaško službo in to že prihodnji teden in sicer 18. marca. Domovina ga kliče in dolžnost vsakega pa je, da se temu klicu odzove. Zato pa sta tudi dobila dovoljenje za poroko v tem postnem času.

Ženin Frank je zaplen v Detroitu in si je tudi že kupil pohištvo, toda on mora sedaj le vojakom in njegova žena pa bo ostala v Clevelandu pri svoji ljubljeni mameci in to tako dolgo, da če Bog da, da se bo njen mož zopet vrnil čil in zdrav. On je že večkrat prej prigovarjal, da bi se bila poročila, a ona pa je vedno odlašala, ker se ni mogla ločiti od svoje drage matere. Res, vsi smo se čudili, ker je bila ona tako dobra za svojo mater.

Frances je delala vsak dan, a vselej ko se je vrnila z dela, je bilo prvo vprašanje, kaj naj bi materi pomagala pri hišnem delu. Malo kje se dobi tako pridno dekle. Drugod, sta-

vim, da bi se morda ne dobilo pet takih izmed sto, da bi se po svojem dnevnem delu ukvarjale še z delom doma, ker jih vse preveč vleče ven.

Draga Fany, zaupaj v Boga in izpolnjuj še naprej četrto božjo zapoved, ki pravi: Spoštuj očeta in mater, da ti bo dobro na zemlji. Upam, da bo ravno pri Tebi dobri Bog izpolnil svojo obljubo. Zato pa vama želimo vsi prijatelji, da bi bila srečna, zdrava in zadovoljna v vajinem novem stanu in da bi vama sonce sreče vedno sijalo. Naša srčna želja pa tudi je, da bi se Tvoj mož srečno vrnil zdrav in čil, kar vsi upamo da bo. Bog ga bo gotovo čuval in ga poslal nazaj ljubljeni ženi.

Na vajin poročni dan se priporočita Bogu, kajti to je za vaju najpomembnejši dan v vajinem življenju, ki ga gotovo ne bosta nikdar pozabila.

Vsi sorodniki, prijatelji in znanci pa so prav prijazno vabljeni k poročni sv. maši, da bi zmolili en očenáš ali pa dva za mlada poročenca. K sklepu pa Vama tudi jaz kličem: Bog Vaju ohrani mnoga leta zdrava in srečna ter da bi živela v lepi slogi do konca dni vajinega življenja. Bog Vaju živi!

Tončka Jevnik

Apel in opozorilo članstvu S. M. Zveze

Naša nova domovina je sedaj v vojni, storimo vsi svojo dolžnost, kar pač največ moremo, kajti ravno sedaj se gre pa zares, če ostanemo ali pa nas bodo zaslužnili, kakor so to storili z drugimi narodi v Evropi. Dolžnost nas vseh, ki živimo pod ameriško zastavo, in tudi priložnost imamo, da do- prinesemo svoj delež k narodni obrambi. Tega smo dolžni vsi, od najvišjega uradnika do zadnjega delavca v tovarni, da v delu in slogi vsak po svoji moči pomagamo naši vladi v tej uri stiske.

Nobena žrtev nam ne sme biti prevelika za obrambo domovine, bodisi da z orožjem v roki ali delom v tovarni ali kjer koli sotrimo vse, samo za čimprejšnje uničenje našega skupnega sovražnika. Marsikateri ugodnosti se bomo morali odreči, mogoče celo za dalj časa. Storimo to z dobrovoljo. Vsaka desetica ali dolar, ki si ga lahko pritržimo, porabimo za nabavo obrambnih bondev. Kajti le v slogi je moč in le tako nam to mogoče uničiti sovražnika. Da bi mi bilo mogoče združiti vse fašiste, nacije in Japonce v eno samo osebo, bi to tako z veselim prevrtil in vse skupaj poslal v pekel, kamor spada.

Vsi moramo delovati za zmago Amerike in zaveznikov, kajti s to zmago bo tudi naša mlada Jugoslavija in mila slovenska zemlja rešena strašnega trpljenja in gorja. S tem bodo tudi naši zaslužnjeni bratje in sestre zopet združeni na svoji sveti zemlji.

Bratje, imejmo to vedno pred očmi in tako nam bo lažje vršiti naše dolžnosti, ki nam jih nalaga naša nova domovina. Prišel sem bil s pisanjem o Slovenski moški zvezi, pa sem zašel v to kar mi je najbolj pri srcu. Zato pa naj sedaj napišem par vrstic tudi za našo S. M. Z.

Bratje, znano vam je že, da je glavni odbor naše zveze sklenil na svoji letni seji, da tudi letos prične s kampanjo za pridobivanje novega članstva. Ta kampanja pa bo trajala samo štiri mesece in sicer od 1. marca do 30. junija. To je prav dovolj časa, če se bo vsak član potrudil in zavedal svoje dolž-

nosti do svoje podružnice in Slovenske moške zveze. Sedaj se vam nudi prilika, da članstvo pri svojih podružnicah vsaj podvojite če že ne več. Bratje uradniki in sploh vse članstvo vseh podružnic, prosim vas in pozivljam, storite svojo dolžnost napram svojim podružnicam in celotni organizaciji.

Pojdite takoj na delo in porabite vsak trenutek, da pridobite kar največ mogoče novih članov k svoji podružnici. Zavedajmo se, da jih bomo tudi precej izgubili, ker odhajajo k vojakom, zato pa jih moramo nadomestiti z novimi člani. Ustanavljajte tudi nove podružnice. Osem članov zadostuje za ustanovitev podružnice. Le na delo, če veste kje za primeren kraj v raznih naselbinah ustanovite podružnico in o tem obvestite mene. Dalje pa tudi, kjer seimate mladinskega oddelka, ustanovite ga. Vpišite svoje sinove in dobite tudi druge, da jih vpišete v mladinski oddelke naše zveze. Zavedajmo se, da je le v naši mladini in mladinskem oddelku zagotovljen naš nadaljnji obstoj naših organizacij.

Opozorjam vas samo na to, da vselej pazite, da je kandidat zdrav in dobrega značaja, da me razumete, kajti tudi pri nas ne maramo nobenih "izmov," za nas je edino "fraternalizem"—bratstvo. Skrbimo, da bo koncem kampanje res lep uspeh pri naši zvezi in sicer v obeh oddelkih in da bo tudi kaj novih podružnic. Udeležujte se vseh svojih podružnic in tudi skrbite, da bo vselej assessment plačan pravočasno, da bodo tajniki lahko pravočasno poslali istega na gl. urad.

Posebno pa apeliram na mlajše podružnice, da se potrudite in pokažete, da ste res fantje od fare. Vsaj skupaj v tekmo, prvi član, uradnik ali podružnica, ki se mi oglasi s 50 novimi člani obeh oddelkov, dobi poleg nagrad iz gl. urada tudi lepo nagrado od mene, kakor pa bom sam prinesel in izročil. (Iz te tekme so izzeti samo gl. uradniki.) Torej pojmi mo delo vsi z združenimi močmi, vsak pri svoji podružnici, da bo koncem kampanje naša podružnica na vrhuncu z najvišjim številom novih članov. Vsak naj sklone, da če njegov bližnji lahko veliko stori za SMZ, da bo on sam storil še več.

Upam, da so vam pogoji znani in za vse potrebne nasvete pa se kar brez skrbi obrne na enega ali drugega podružnega uradnika, posebno pa pri tajniku boste prav gotovo dobili vse potrebne listine. Kadar me boste pozvali, se bom prav z veseljem odzval vašemu vabilu, samo prosim vas, da poskrbite, da se boste tedaj tudi lahko postavili z veliko in lepo napredujočo podružnico. Ali boste to storili? Upam, da me ne boste razočarali. Vsak pamenten človek vedno skrbi in gleda na to, da je vedno med prvimi in ne med zadnjimi. To imejte vedno pred očmi, pa bo gotovo napredek na vseh straneh.

Upam, da je sedaj dovolj o tem in da se boste tudi po tem ravnali. Prihodnjic pa vas ne bom več nadlegoval, ampak vas bom samo pohvalil. Želim pa vam vsem skupaj obilo uspeha. Ostajam z bratskim pozdravom za večjo in boljšo Slovensko moško zvezo.

Anthony Rudman,
gl. podpredsednik.

Položaj Jugoslovanskih vojnih ujetnikov

Izjava g. dr. Subotiča

(Konec)

"Lucky Strike" in "Avalon" postajajo znamenita imena med srbskimi ujetniki. Ne vem, kako jih izgovarjajo, vem pa, da jih imajo radi. Prav tako je z ameriško čokolado, ki je verjetno edina slaščica, ki jo utegnejo pokusiti ves čas ujetništva.

Zraven leži 20 dopisnic, vsaka s petimi podpismi. Zahvale za zavoje, ki so jih, čeprav majhne, razdelili med petorico. Vsak se je podpisal na dopisnici in vsak je hotel Ameriki poslati zagotovilo o svoji hvaležnosti.

V rokah držimo dopisnico s podpismi srbskih vojakov. Po imenih vidimo, da so iz severnih krajev, iz ravnic, ki so jo zasedli Madžari. Imena Pavlov Djura, Tošin Pera, Lalošević Joca, Purer Djuro itd., jasno dokazujejo njihovo poreklo. Dopisnica nosi žig "Arbeitkolonne No." in tajni znak taborišča. Te ujetnike so poslali na delo v rudnike Porurja. Tam delajo pod strogim nadzorstvom častnikov, ki so pregledali vsako dopisnico posebej.

Spomnimo se poročil angleškega tiska o neprestanem obstreljevanju Ruhrske oblasti in postane nam razumljivo, zakaj so morali naši ujetniki tam zamenjati nemške delavne sile. Dopisnica podnarednika Miloja Popovića pravi: "Zahvaljujem se Ameriki za poslano darilo." Razdelil je svoj zavej s tremi tovariši, konjeniškim, topniškim in zrakoplovnim kaplarjem, ki jim sreča ni naklonila zavojev.

Posebej leži prigrisec dopisnic vojakov iz bosanskih polkov. Tu so namešani mohamedanci, katoličani in pravoslavni. Neki Ahmed Hasanbegović je razdelil vsebino zavoja s svojimi sobnimi tovariši. Potem dopisnice slovenskih junakov iz planinskih polkov. Častniki se iskreno zahvaljujejo za pošiljke. Neki major, čigar ime rajši zavolimo, je razdelil svoj zavej s posilnim. Major je iz Beograda, posilni je Dalmatinec.

In spet zasledimo dopisnico iz čete naših gorjancev. Navajeni so boriti se, pisati pa ne. Po stari navadi so se namesto podpisa podkrižali. Ta navada naših gorjancev je sveta stvar, kajti kdor bi se po krivem podkrižal, bi spraval nase božjo sodbo. Zato so križi neukih gorjancev prav toliko zanesljivi, kakor notarjev podpis.

Štirinajst hrvatskih vojakov, ki niso hoteli poslušati Kvizlinga Pavelića in se vrniti v lutko državo, je med seboj razdelilo zavoje. Zanje se je podpisal Ante, ki mu bomo priimek spet zamolčali. In pravi: "Najlepše se vam zahvaljujem za vse, kar ste nam poslali." Dopisnica je od 29. septembra in je potovala več kot tri mesece.

Posiljke, ki jih te dopisnice potrjujejo, so potovale v tovaru, ki sta ga skupaj poslala "Srpski Narodni Savez" in "American Friends of Yugoslavia."

Povprašamo g. dr. Subotiča, kako ravnajo nemške oblasti z ujetniki pri razdajanju teh zavojev.

"Nimam poročil iz prvega vira, vendar se mi zdi, da ni pretirano hudo. Zelo so strogi, nasilni pa ne." Oko se nam je ustavilo na nekaterih dopisnicah s podpisom in neko angleško besedo zraven. Neki vojak je dodal besedo "soldier." Verjetno je, da je v ujetništvu tu in tam kak bivši izseljenec, ki še ni pozabil vseh angleških besed, pa hoče z njimi pokazati, kako drag mu je spomin na Ameriko.

"Bal sem se," je dejal g. Subotič, da nam ameriški Rdeči križ utegne po vstopu Amerike v vojno okrniti pošiljanje pomoči našim vojnim ujetnikom, kajti sedaj ima polno roke dela s svojimi skrbmi. Vendar vam lahko povem, da se kaj nekega ne bo zgodilo. Predsednik ameriškega Rdečega križa nam je dejal, da morajo hrabro in pošteno jugoslovanski kmeti, ki so padli v ujetništvo, še naprej dobivati polno pomoč. Ameriški Rdeči križ bo prejel skrbel zanje. Ta vest za nas pomenila veliko olajšanje," je končal g. dr. Subotič.

Dr. Milan Herzig

Največja skrb naših vojakov, ki bomo kmalu kretni naboru, je precej zmanjšana. Najbolj nas je namreč skrbel, kaj bomo dobili lojstrski vojak, kateremu bomo vriskali k napadu. Kar se tiče voza je zanesljivo, končana, ker naš mizar z Janca nam je obljubil, da bo voz napravil, pa če že ne bo parizir ali gnojna ampak da si moramo konje sami preskrbeti.

Glede nafelnov sem pa že vorič z našimi farmarji in dobimo kolikor hočemo in kršnih hočemo. Bog ve, kaj napravil s svojimi prami. Kushičan? Ne vem, če vam že znano, da se je bil prijet Leo nekoč vrgel v konje, pravi, da je bil prišel s konji v velikem obsegu. So se mu konji priljubili od krat, ko ga je prvi z elegancije vrgel izpred kovačnice njegovega dobrega očeta za cerkniškimi farovžem. Na stega časa je bil Leo ko men na konjski lišaj, ko kel Rajtguzen pri Rokovju.

Tako je nekega dne za dva krasna araba nekega Beriji, O. Šel ju je potoval, ko je videl, da lahko hodi brez bergelj, ju je kupil ogromno ceno \$10 vsakega, tem sta se zmenila z Jerry Gramcem, da je šel po s trukom in ju odpeljal tovišče na Jerry Strajm farmo v Genevo. Toliko potem zvedeli, kakšno sta imela z bratom Tomo ko sta hodila pramcem po cerkniškem sistemu, krma mrhama ni šel v toliko bolj pa v noge.

Če sta konja dobrega kovala, pa res ne vemo, kmalu zatem so vsake njima izginile. "Spurloschunden" — bi rekel Ne kaj je na stvari ne vemo, nekaj bo že, ker je Poldek takrat minilo veselje do in zdaj za kratak čas mo še domačo industrijo delovanje najboljših klobas — zase, pa zame, pak in menda ja.

Sicer pa nam ne bo treba tri na deželo po konje, za dobre veliko bližje. Če motim jih ima naš kontrola John Verh v Euclidu, kakšne! Včasih so imeli Gerlovih tudi zelo lepe. S njim se tistih dveh črnih gov, ki sta orala po mojn tu, pa je malo manjkalo, nista izpodoralu tisti bisti, ki sta ga vlekla na vaji jima ni bil nič v štati. Usta se, kadar se je njima prav in priporočljivo.

Fantje, črnovojniki, me se zanesite! Amerika doživela takega nabora, ki bo videla takrat, ko bomo mi. Pa ga tudi nikdar ne bo. Pa vseeno bi rad vedel, liko izmed nas jih bo "škarta," posebno tisti, ki si z revmatizmom tako in in domači, da že kar ne mo prestati drug brez drug.

Kupujte obrambne bonde

SATAN IN IŠKARIOT

Po nemikem izvrtniku K. Mays

"Pa dobro!
"Ali veste, kje stojijo stra-
že?"

"Vem. Opozoril vas bom na
nje. Jamčim vam seveda ne,
da jih ponoči niso postavili
kam drugam. Več ko poldneva
je minilo, kar sem se poslovi-
l od Mogollonov."

"Za vodnika mi bodete. In
na vse me bodete opozorili, kar
služi najinim namenom."

"Nad taborom seveda. Iz vo-
da pa pojdeva pod taborom."
"Tisto mi še povejte, kako
naj se obnašam. Plaval bom
seveda za vami —"

"Za menoj bodete plavali in
se bodete storili, kar bom sto-
lo jaz. Če pristane, pristane-
te tudi vi, če spet odrinem, od-
metete tudi vi. Če bo treba, da
vam kaj povem, bom tlesnil z
roko, rahlo seveda. Počasne-
je bom plaval, vi pa priplavate
meni. Šepetajte bova govorila.
Prihitejta pa me nikdar ne sme-
te!"

"In se tole! Če bi zlezal izpod
vode, bi bil na breg, ne smete
prijiti za menoj!"

"Vraga —! Res mislite ob-
iti tabor?"

"Da. In ker vkljub vsemu ka-
že toliko poguma, vam v to-
rje še povem, da najino po-
stavljanje ne bo toliko nevarno, če
vse v sebi. Na desnem
bregu je Bela peč, strm pada v
vodo. Tam ni nobene straže,
sem se na njo treba nenasar-
jati. Levi breg pa je poraščen
grmovjem. Pod koreninami
grmovja naju tudi ne bodo vi-
li. Noč je temna, nebo je ob-
lačno, ognji plapolajo, — vse
nam bo zelo olajšalo poiz-
kuševanje. In ker nihče ne slu-
ša, da bi kdo priplaval po vodi
prilaskoval pri bregu, tudi
zdale ne bodo posebno pazile
na reko."

"Pojdiva! Z Emeryjem še
moram prej govoriti."
"Bi ne bilo bolje, če bi poča-
kalo, da ognji dogorijo in da
se rdečkarji spat?"

"Ne. Čemu naj čakava, da
pojdijo spat? Nič bi nama ne
prišlo poizvedovanje. Saj jih
vendar mislija opazovati! In
bi se lahko opazovali tudi. Mo-
glo bi zveč kaj o namerava-
ni pohodu na Nijore. In tudi
mlado damo moram govoriti,
kar bi bilo seveda nemogoče,
da bi se spala."

"Kar sedajle morava tvegati
in pa nič!"

"Dobro! Pogum velja!"

"Vrnil smo se k Emeryju.
Ko je čul, kaj nameravam,
je bil seveda jezen, da ga ne
vamem s seboj."

"Brez posla naj sedim tule
in konjih, ko drugi tvegajo
in živijo in doživljajo zanimi-
ve izidne pohode!"

"Prežek si za tak plavajoč
sem ga tolažil. "In brez
vama na tudi ne boš. Z Winne-
bou vaju zalotijo?"

"Da. Winnetou bo stražil
na desnem bregu z mo-
golloni, če bi me zasledovali, ti
pa čakaš pri konjih, priprav-
ljaj se na prihitiš z njimi
proti o prvem znamenju ne-
varnosti."

"In kako bo tisto znamenje?"

"Za tebe nagli strel repetir-
nega?"

"In za Winnetoua?"

"Winnetou bo stal spodaj ob
vodi, ki ga bodo zagnali
Mogolloni, če bodo opazili Old
Shatterhanda in Dunkerja."

"Domenili smo se še za vse
vse, oddal sem Emeryju
plavanju. Rad bi mu bil
tudi obloko, pa namerava-
jo se ni bilo treba bati
Dunkerja se ni bilo treba bati
na sebi ko cunje. Nož sem

vzel s seboj, Dunkerju pa je
Apač posodil svojega.

Poslovala sva se. Emery se
je ponudil:

"Špremljal vaju bom do re-
ke. Četudi ne smem z vama,
bom pa vsaj gledal, kako se
sestavlja tak plavajoč otok. In
pomagam vama lahko."

"Pojd! Bomo pa prej go-
tovi."

Winnetou je seveda tudi šel
k reki.

Skrajno previdno smo se lo-
tili dela.

Najprvo smo poizvedeli za
zadnjo stražo nad taborom, šli
še višje in poiskali primerno me-
sto ob trsticih in grmovju. Tr-
stičje smo narezali pod vodo,
sicer bi bili rdečkarji drugo ju-
tro opazili, da ga manjka. Med
trstičjem je bilo dovolj naplav-
ljenega dračja in vejevja, v gr-
movju smo nabrali suhljadi in
kmalu smo imeli gradiva do-
volj za dva velika otoka.

Povezali smo vejevje v splav,
ga obložili z rušo, z naplavlje-
nim lesovjem in s trstičjem ter
dali otoku kar moč naravno ob-
liko, prav kot da ga je voda na-
plavila. Dovolj trden je bil, da
se ni mogel razleteti, pa če je
tudi kje trčil ob breg. Na vzbo-
klino seveda nismo pozabili.

Dobro uro smo imeli dela in
potem je zlezal Dunker v vodo,
da poskusi. Poskus je uspel,
Dunker je bil dober, razumen
učenc. Winnetou in Emery
sta odšla, tudi sam sem se zle-
zel v vodo in potovanje pod
plavajočim otokom se je začelo.

Reka ni bila široka, pač pa
globoka. Kmalu mi je zmanj-
kalo dna pod nogami, zaplaval
sem. Plavanje ni bilo nič kaj
prijetno, saj sem imel skoraj
vso obleko na sebi. Dunker je
plaval dober meter za menoj.

Plaval sem s tokom, počasi
in enakomerno. Tema je bila,
v svitu ognjev sem opazil na
bregu prvo stražo. Rdečkar je
gledal po vodi, gotovo videl tu-
di otoka, pa mislil, da je obi-
čajna naplavina, ki jo je voda
nanosila vkup, nista se mu zde-
la sumljiva. Prvo preizkušnjo
sta dobro prestala.

Nobene straže nisva več sre-
čala, le na spodnjem koncu ta-
borišča je še menda stala kate-
ra. Bližala sva se ognjem in
šotorom. Stali so blizu reke ob
grmovju, menda da bi imele In-
dijanke bliže k vodi.

Reka je krenila v ovinek na
desno k vzhodu Bele peči. V
ovinku na levem bregu je bil
tabor. Da bi nama grmovje ne
zapiralo razgleda po taborišču,
sva krenila s tokom vred k skal-
ni steni, ki je strmo vstajala iz
vode. Straž ni bilo na tisti stra-
ni, nemoteno sva lahko opazo-
vala tabor.

Tucat šotorov je počasi zle-
zel mimo, ko mi je Dunker dal
znamenje, da bi mi rad nekaj
povedal. Počakal sem, pripla-
val je bliže.

"Ali vidite tisti veliki šotor
tamle, dve sulici sta zatakne-
ni pred njim, ogenj žari poleg
njega."

"Vidim."

"Tisti je poglavarjev."

Ni me posebno zanimal, pa
pogledal sem si ga le. In dobro
je bilo, da me je opozoril na
njega.

Ogenj ob šotoru je dogore-
val in nekaj korakov v stran na
odprtem prostoru so zaneli
drug ogenj. Nekaj rdečkarjev
je sedelo v polkrogu ob novem
ognju. Kazalo je, da se zbirajo
k posvetovanju, počasi jih je
prihajalo še več. Če bi prislu-
škoval, bi morebiti zvedel za
podrobnosti o napadu na Nijo-
re in kaj nameravajo storiti z
ujetnikoma. Morebiti bi prišel
tudi Jonatan Melton na posve-
tovanje.

(Dalje prihodnjič)

Spomenica Rooseveltu

(Nadaljevanje s 1 strani)

Edino v Vas in Vaših velikih
načelih vidimo upanje, da bo
deležen tudi naš jugoslovanski
narod pravičnega miru, kakor ga
zahtevata božja in človeška
pravica.

Prosimo Vas, da kot predsta-
vnik našega velikega ameriškega
naroda zastavite vse sile, da se
Slovenci in Hrvatje oproste ita-
lijanskega in nemškega fašisti-
čnega jarma ter priključijo ob-
nem z drugimi Slovenci prero-
jeni in resnično demokratični Ju-
goslaviji.

Gospod predsednik!

Po zadnji svetovni vojni je bi-
lo nad 600,000 Slovencev in Hr-
vatov odkrnjenih od ostalega ju-
goslovanskega debla ter izročeni
v meje Italije. Tri in dvaj-
set let se je ta mali del jugoslo-
vanskega naroda neprestano bo-
ril proti italijanskemu fašisti-
čnemu jarmu. Na tisoče življenj
je padlo v teh tri in dvajsetih
letih, nad 20,000 Jugoslovancev
je bilo odgnanih v italijanske je-
če in italijanska koncentracijska
taborišča. Na milijone privat-
ne in javne jugoslovanske last-
nine je bilo pokončane z bomba-
mi in ognjem. Boj, ki ga bijejo
danes demokratični narodi, je bil
ta del jugoslovanskega naroda
skozi zadnjih 23 let.

Kakih stotisoč Jugoslovancev,
prihajajočih iz teh pokrajin, ki
so bile izročene Italiji, se naha-
ja danes v Zedinjenih državah.
Mnogi so postali ameriški držav-
ljani, mnogi med njimi pa so za-
mudili priliko. Z odlokom o re-
gistraciji sovražnih tujcev so se
ti poslednji znašli pred dejstvom,
da se jih smatra za italijanske
državljanke ter, iz tega sledeč, kot
Ameriki sovražne tujce.

Jugoslovani, ameriški držav-
ljani, zbrani na velikem zborova-
nju v Clevelandu, Vas prosim-
o, da
z ozirom na to, da je nad 2000
bratov teh Slovencev in Hrvatov
dalo svoje življenje v boju pro-

ti fašizmu in nacizmu,
z ozirom na to, da se nahaja
nad 20,000 bratov in sester teh
Slovencev in Hrvatov v italijan-
skih in nemških ječah in kon-
centracijskih taboriščih,
z ozirom na to, da so ti Slo-
vencev in Hrvatje vedno bili na-
sprotni fašizmu in nacizmu in
z ozirom na to, da so Sloven-
ci in Hrvatje, ki prihajajo iz po-
krajin, ki so bile zaslužnjene po
Italiji, v vsakem oziru pravico-
ljubni in postavoposlušni člani
naše ameriške družbe

ODLOČITE,

da se Slovencev in Hrvatov ne
klasificira po njih italijanskem
državljanstvu, katerega so mo-
rali proti lastni volji brezpogoj-
no sprejeti, pač pa po njihovem
plemenskem pripadnosti, ter
da

ODREDITE,

da se registracija onih, ki so
že registrirani kot sovražni tuj-
ci, IZBRIŠE.
Gospod predsednik!
Bodite prepričani, da bo na ta
način osrečenih na stotine dru-
žin, ki že desetletja bivajo v Ze-
dinjenih državah in katerih si-
novi služijo danes v vrstah ame-
riške armade in mornarice —
ter, da jim bo na ta način dana
nova in trdnja vera v svobodno
bodočnost.

Sprejmite izraze naše udano-
sti ter naj Vas Najvišji ohrani,
da vodite Ameriko in ves demo-
kratsko čuteči svet do končne
zmage.

Ameriško-jugoslovansko
udruženje.

RESOLUCIJA

Ministru Francu Snouju
New York City.

Gospod minister!
Jugoslovani, Primorci in Ko-
rešci, zbrani danes, dne 8. mar-
ca 1942, na velikem zborovanju
v Slovenskem domu v Clevelan-
du, apelirajo na Vas in Vas pro-
sijo, da

z ozirom na to, da se nahaja
največja naselbina ameriških
Slovencev v Clevelandu,
z ozirom na to, da je Cleveland

zemljepisni centum slovenskih
naselbin v Ameriki,

z ozirom na to, da je največje
število visokih šol ravno v drža-
vi Ohio,

z ozirom na to, da so tu veliki
časopisi, publikacije in druge
ameriške literarne in gospodar-
ske ustanove, ki bi utegnile ko-
ristiti naši jugoslovanski stvari,

z ozirom na to, da slovenska
ameriška metropola resnično po-
trebuje in je vredna nepristran-
skega duševnega vodje,

odločite in ukrenete (ter ako
je potrebno, podvzamete vse ko-
rake), da se eden predstavnikov
Jugoslavije za stalno naseli v
Clevelandu.

Bodite prepričani, da bi tak
korak od strani jugoslovanske
vlade ali nje predstavništva v
resnici koristil jugoslovanski
stvari ter, da Vam bomo tudi
Slovenci v Clevelandu lahko po-
tem dali strumnejega in boljše-
ga sodelovanja.

Ameriško-jugoslovansko
udruženje.

Jugoslovanski četniki

Članek S. L. Solon-a v meseč-
niku "The American
Mercury"

Ko so se glavne sile jugoslo-
vanske vojske nehale boriti, so
se oddelki, ki so sklenili nada-
ljevati vojno, umaknili v pla-
nine. Posrečilo se jim je odpe-
ljati s seboj del svojega lahke-
ga topništva in precejšen del
motornih vozil — motorna ko-
lesa, oklopne avtomobile in celo
lahke tanke. Oddelki so se pri-
tajili in uredili svoja povelj-
stva in preskrbo z živili. Del
hrane jim je dajalo naklonje-
no prebivalstvo, vendar jim je
bilo jasno, da bodo večino po-
trebščin za bodočo borbo, ben-
cin, rožje, strelivo in dele za
motorna vozila morali s silo
ugrabit iz nemških vojsk. Iz teh
majhnih začetkov se je jugo-
slovanska četniška vojska raz-
vila v najmočnejše uporiško
gibanje, ki je kdaj grozilo so-

vražniku. Beseda četnik prihaja
od "četa" imena, ki so ga na-
deli majhnim oboroženim od-
delkom, ki so v časih turškega
gospodstva stražili po plani-
nah. V dotikih s tem jegulja-
stim in nevarnim sovražnikom
se Hitlerju ponuja priložnost
pokusiti, kaj ga v bodoče čaka
v zasedeni Evropi.

Delovanje četnikov je posta-
jalo bolj in bolj občutno. V prvih
meseceih, odkar so se umak-
nili v gore, so dobili ukaz, naj
ne začnejo borbe s sovražni-
kom. Odrniti je bilo treba
pazljivost zasedne vojske, pu-
stiti jo, da skrči število svojih
vojakov po vojašnicah in popu-
sti s previdnostjo. V glavnih
črtah se je ta načrt posrečil.
Nemci so sporočili, da je od-
por strt. Bilo pa je nekoliko
nemških častnikov, ki so se
začudeno spraševali, kaj se je
zgodilo s 150,000 jugoslovanskih
vojakov, ki jih niso našli
ne med mrtvimi, ne med ranje-
nimi in ujetimi. Kmalu pa se jim
je začelo v glavah svitati.
Majhni četniški oddelki so za-
čeli napadati nemške prevoze
in se zalagati z orožjem in po-
trebščinami. Dolge vrste nem-
ških tovornih avtomobilov so
pri svojih potovanjih po zase-
denih pokrajinah zadevale na
ovire sredi cesta in prihajale v
topniški ogenj jugoslovanskega
vojaštva. V kratkem času
so četniki napolnili svoja skri-
ta skladišča po planinah in do-
bili goriva za svoje tanke.

V začetku so Nemci take ne-
rodnosti odpravili kar kratko,
z besedami "dokončno očišče-
nje." Ker pa se je četniška
vojska spopolnila in so njeni
udarci postajali čedalje hujiši,
so Nemci morali priznati, da
odpor, ki so ga prej podcenje-
vali, le ni kar tako. Začeli so
pobijati v množicah prebival-
stvo po mestih. V nekaterih
krajih so pobili do besede vse
srbsko prebivalstvo. Tako se je
zgodilo v Banja Luki in v dru-
gih mestih v Bosni. Kdor je
rešil življenje, je pobegnil v
planine, kjer so jih sprejemali
četniki v varstvo. Po vsej Ju-
goslaviji so vasi bile podrti in
premnogi talci postreljeni, a
četniki so odgovorili z novimi
napadi na onemoglo nacije.

Neki jugoslovanski častnik
mi je dejal: "Nemci ne more-
jo zadržati četnikov, kakor
svinčenko ne morejo zadržati
hudournika. Ljudsko gibanje
poiskujejo zatreti s sredstvi, ki
se z njimi rešuje manjša voja-
ška vprašanja. Tu pa tam uni-
čijo kakšen oddelček, a dokler
bo prebivalstvo z nami, nam
vojakov ne bo zmanjkalo."

(Dalje prihodnjič)

Dohodninski davki

Letos mora izpolniti vsaka
oseba, ki dela, vsak grocer, me-
sar, gostilničar, lastnik resta-
vranta, slaščičarne in drugih
podjetij ter vsak profesionist—
davčno polo. Za dobro, točno in
zaupno postrežbo, pridite k
Marian Mihaljevichu
6424 St. Clair Ave.
vsak dan od 9. zj. do 7. zvečer.

Sobe v najem

Dve opremljeni sobi s kopal-
nico se odda v najem. Vsaka
soba zase. Poizve se na 6808
Bonna Ave. (60)

Avto naprodaj

Radi odhoda k vojakom, se
proda 1936 Plymouth avto. V
jako dobrem stanju. Vprašaj-
te na 7610 Lockyear Ave. (60)

Operatorji

za "horizontal boring mill"
stroje se sprejmejo. Plača na
uro in overtime. Vprašajte pri
The Motch & Merryweather
Machinery Co., 888 E. 70. St.,
en blok severno od St. Clair
Ave. (60)

Fanta se sprejme

V službo se sprejme fanta,
v starosti 15 do 18 let, ki bi po-
magal v groceriji in mesnici in
razvažal s trukom. Oglasi naj
se v Lupsina Grocery & Meats,
10201 Prince Ave. (60)

Dekle se sprejme

V službo se vzame dekle, ki
bi pomagala pri splošnih hiš-
nih opravilih; nobenega pranja
ali kuhe; jako dober dom s
svojo sobo. Pokličite ERrie-
view 0183. (60)

Stanovanje se odda

Odda se stanovanje 5 sob
zgorej; vse ugodnosti; blizu St.
Clair Ave. v Collinwoodu.
Sprejme se mirna družina brez
otrok ali z dvema odraslima
otrokoma. Za podrobnosti po-
kličite MULberry 3229. (59)

Moža se sprejme

Na delo se sprejme moškega,
ki bi likal in popravljal obleke
v čistilnem podjetju. Za na-
slov vprašajte v uradu tega li-
sta. (60)

Ženska dobi delo

Išče se ženska ali dekle, ki je
zmožna za splošna hišna opravi-
la. Delovne ure od 8 do 6.
Plača po dogovoru. Zglašiti naj
se na 14516 Sylvia Ave., Collin-
wood. (59)

Šivilja dobi delo

Delo dobi ženska, ki ima iz-
kušnje v šivanju moške obleke.
Vprašajte na 6905 Superior
Ave. (x)

IZTIRJAM zaostale dolgo-
ve; točna in hitra akcija; lo-
kalno podjetje, 437 Society for
Savings Building. (60)

Ugodna prilika

Gostilna in restavracija, kjer
se prodaja žganje, pivo in vino,
se prodajo pod ugodnimi pogoji.
Lepa prilika za Slovenca.

Dobro idoča pekarija v slo-
venski naselbini se prodaja radi
bolezni. Za podrobnosti vpra-
šajte pri

J. Tisovec

1366 Marquette
blizu St. Clair in 55. St. (61)

Zelo lepa prilika

Naprodaj je gostilna in res-
tavracija, ki ima licenco D-5.
Ima vso najmodernejšo opre-
mo. Nahaja se na najbolj pro-
metnem vogalu na St. Clair
Ave. v sredini slovenske nasel-
bine. Cena je jako ugodna. Ne
zamudite te prilike, ki se vam
nudi. Lastnik mora prodati,
ker sta sama s ženo. Naslov iz-
veste v uradu tega lista. (x)

Ves nov 1942 stenski papir!

Cena na debelo za vsakogar
VARNIŠI, ENAMEL
Vsa barva in stenski papir po znižanih
cenah

Glenville Wallpaper & Paint
10018 ST. CLAIR AVE.
blizu E. 101. St.

RE-NU AUTO BODY CO.

982 East 152nd St.
Popravimo vaš avto in prebarvamo,
da bo kot nov.

Popravljamo body in fenderje,
Welding!
J. POZNICK & ZELEDDEC
Glenville 3830.

Na gornji sliki vidimo skupino vojaških čolnov, na katerih se vračajo angleški
"Cymmanochs" (četniki) po izvršenem napadu na francosko po Nemcih zasedeno obrežje
pri Bruneval, Francija. Pri tem napadu niso ti četniki samo uničili važno nemško radio
postajo, ampak so zajeli tudi več nemških vojakov.

Ameriški vojaki, ki so sedaj nastanjeni na angleških otokih, so si ogledali tudi Lon-
don od velike "Big Ben" ure v parlamentu pa do 10 Downing ceste. Gornja slika nam
kaže skupino ameriških vojakov, ki so si ogledali grob nežnanega vojaka v Westminster
Abbey.

DON'T TAKE THIS
LYING DOWN . . .

When men are fighting and
dying, you must do your part.
Be sure you enlist your DOL-
LARS for DEFENSE. Back our
armed forces—and protect your
own life—with every single dol-
lar and dime you can.

America must have a steady
flow of money pouring in every
day to help beat back our ene-
mies.

Put Dimes into Defense
Stamps. And put Dollars into
Bonds. Buy now. Buy every
pay day. Buy as often as you
can.

Don't take this lying down.

MALI OGLASI

Izučene delavce

Sprejme se enega ali več de-
lavcev, ki znajo obratovati in
nastaviti avtomatične stroje za
vijake (automatic screw ma-
chine). Stalno delo in lepa bo-
dočnost za prave ljudi; jako
dobra plača. Naslov izveste v
uradu tega lista. (60)

Za las je manjkalo

ROMAN

Na žalost je bilo vsako uro manj izgleda na uspeh. Porota je bila to pot nenavadno stroga in obtoženci, katerih slučaje je obravnavala prve dni zasedanja, so jo zelo slabo izvozili. Neki slepar je dobil za svoj prestop dvajset let ječe ob trdem delu, a neki morilec ni mogel doseči niti tega, da bi se vzele v poštev "olajševalne okoliščine," temveč je bil brez pardona obsojen na smrt.

To je bilo v sredo. Bilo je sklenjeno, da gospod de Chandore markiz de Boisecoran in njegova soproga posetijo razpravo, kajti želja navzočih je bila, prihraniti Diano to hudo preizkušnjo; toda Diana se je uprla in izjavila, da pojde tja sama, če bo treba in morali so se podati njeni volji.

Folgat in Magloire sta večer pred obravnavo obiskala Jacquesa ter se dogovorila z njim o vseh podrobnostih. Ko sta odhajala, ga je Folgat bodril:

"Ohranite pogum in upanje!"

Jacques, ki je bil nenavadno blede, sicer pa dokaj miren, je odgovoril:

"Upanja nimam; ampak poguma—tega mi pa ne manjka, o tem bodita prepričana!"

XXXI.

Naposled je napočil težko pričakovani dan obravnave proti mlademu markizu Jacques de Boisecoranu, obtoženemu požiga Valpinsona in poskušene nega umora grofa Claudieusse.

VSE KARKOLI

se potrebuje od zobozdravnika, bodisi izvlečenje zob, puljenje zob in enako lahko dobite v vaši polno zadovoljstvo pri dr. Zupniku, ne da bi zgubili pri tem dosti časa. Vse delo je na rejeno, kadar vam čas dopušča. Uradni naslov:

DR. J. V. ZUPNIK
6131 St. Clair Ave.

vhod na 62. cesti, Knausovo poslopje.

KAJ NAJ NAPRAVIM?

da ne bo baterija odrekla?

Nekatere avtne baterije trajajo po 10 let, če se skrbijo zanje. Tri najbolj važne stvari so: 1. Redno pregledje, če je dovolj tekočine (pozimi na 2 tedna—poleti vsak teden). 2. Pazite na ammeter, če se baterija naslaja normalno. 3. Pazite, da se ne prijemlje plesnoba baterije.

Vse Sohio postaje nudijo eksperimentalno baterijsko postrežbo. Okoristite se s tem in držite baterije v dobrem stanju.

Ta Standard Oil nasvet je

ANOTHER **SOHIO** SERVICE
THE STANDARD OIL COMPANY (OHIO)
Pazite na avto—za domovino

Zdaj!

Kupite
U. S. Obrambne
Bonde,
da pomagate va-
ši deželi in sebi.

Society for Savings
PUBLIC SQUARE

ja. Trg pred sodnijo je bil že navsezgodaj natlačen radovednega ljudstva in žandarji so imeli polne roke opravka, da so vzdržali red. Čeprav so sodno dvorano razširili s tem, da so nalašč za to priliko podrli dve steni in tako napravili prostor za dvanajst sto radovednih, je bila že ure pred pričetkom obravnave natlačena do zadnjega kotička in še je ostala zunaj velika množica domačinov in okoličanov, ki niso imeli te sreče, da bi si priborili dragoceni prostor.

Sodna dvorana je bila pred pričetkom obravnave tako natrpana, da bi ne mogla pasti na tla šivanka. Ljudje so se gnetli kakor sardine in na vse strani ngibali, kako in kaj. Potem je razgibal množico prihod obtoženčevih sorodnikov. Markiz de Boisecoran je privedel v dvorano Diano, ki je bila zelo dostojanstvena v svoji temnosivi obleki s črešnjevorednimi trakovi, dočim je gospod de Chandore privedel markizo de Boisecoran. Obtoženčeva mati je bila videti popolnoma potrta. Diana je bila nasprotno živahna in na videz brezskrbna; na slučajne pozdrave od strani navzočih je odgovorila z veselimi nasmehljajem.

Ura je udarila enajsto dopoldne.

Tedaj so se na levi odprla mala vrata in v dvorano sta vstopila obtoženčeva zagovornika, gospoda Magloire in Folgat, slednji iz glavnega mesta in navzlic svoji mladosti že na slovesu kot slaven odvetnik. Magloire je videti imenitno razpoložen ter se smehljaje pomenkuje s savetterskim županom, dočim Folgat odpre svojo modro aktovko in pregleduje svoje papirje.

Pol dvanajstih!

Sodni sluga naznani prihod sodnikov.

G. Domini zasede mesto predsedujočega sodnika. Mesto državnega pravdnika zasede g. Gransiere.

Za njima zasedejo svoja mesta porotniki, ki se drže izredno resno in odvažno.

Nenadoma se množica spet vznemiri. Vsi vstanejo in nekateri lezejo celo na stole.

Predsednik sodišča je odredil, da se privede obtoženca.

Obtoženec se pojavi.

Oblečen je v črni obleki in z veliko eleganco. V gumbnici ima trak Častne legije. Mladi mož je videti blede, toda njegove oči so jasne in odprte, polne zaupanja, vendar ne izzivalne.

Njegova drža je ponosna, da si melanholična.

Obtoženec je jedva sedel na svoje mesto, ko se nenadoma neki gospod stegne preko treh vrst sedežev in mu ponudi roko. Mož je dr. Seignebois.

Predsednik naroči, da se zapove molk. Potem zabiči avdijenci, da ne bo trpel nobenih izrazov sočustvovanja ali granjanja ter vpraša obtoženca:

"Povejte mi vaše ime, vaše družinsko ime, vašo starost, poklic in dom."

Obtoženec odgovarja:

"Louis Trivulce Jacques de Boisecoran, sedem in dvajset let, zemljiški posestnik stanujoč v Boisecoranu, okraj Sauvetterre."

"Sedite in poslušajte obtožnico proti sebi."

Pisar sodišča Mechinét nato prečita obtožnico, katere strašna enostavnost povzroča v dvorani kurjo polt.

Sledi zaslišanje obtoženca.

Vstanite in odgovarjajte raz-

ločno. Tekom preliminarne preiskave ste odklonili odgovor na več vprašanj. Zdaj se mora stvar razčistiti. V vašem interesu je, da ste pri tem odkriti srčni.

OBTOKENEC: Nihče ne more bolj želeli kot jaz, da postane resnica znana. Jaz sem pripravljen.

P.: Zakaj ste tako oklevali tekem prejšnjih zaslišanj?

O.: Smatral sem, da je bilo v mojem interesu, odgovoriti na tista vprašanja samo pred sodiščem.

P.: Čuli ste, kakšnih zločinov ste obtoženi?

O.: Jaz sem nedolžen. Prosim, da mi predvsem dovolite povdariti eno stvar. Valpinsonski zločin je bil grdo, strahopetno zločinsko dejanje; istočasno pa je bil na moč bedast zločin, kakršnega bi mogel izvršiti kvečjemu kak norc.

A meni se tega ni moglo nikdar čitati, da bi mi manjkalo razuma.

P.: Vi ste začeli diskuzijo.

O.: Vzlic temu, gospod predsednik—

P.: Pozneje boste imeli priložnost, povedati vse, kar smatrate, da je potrebno. Ampak zaenkrat se morate omejiti na odgovore na stavljenja vprašanja.

O.: Pristanem.

P.: Ali se niste imeli kmalu poročiti?

O.: Ob tem vprašanju se oči vseh navzočih obrnejo na gospodičnega Chandore, ki zardeva, dokler ni rdeča kot mak, vendar oči ne povesi.

O. (Zamolklo.): Da.

P.: Ali niste pisali svoji zaročenki nekaj ur preden se je zločin izvršil?

O.: Da, gospod.

P.: Zakaj niste tedaj govorili resnice?

O.: Zato, ker je bil preiskovalni sodnik, ki me je zasliševal, preveč intimen prijatelj, da bi vzbujal moje zaupanje.

P.: Pojasnite svoje besede.

O.: Prosim, da mi dovolite, da ne rečem nič več. Sicer se bojim, da bi se spozabil.

P.: Takšno mrmranje ni na mestu in jaz opozarjam občinstvo, da ohrani dolžno spoštovanje do sodišča.

Državni pravdnik g. Gransiere se dvigne in izjavi:

"Ne sme se dovoliti, da bi se tako govorilo o sodniku, ki je plemenito izvršil svojo nalogo, čeprav mu je to povzročalo nemajhne bolečine. Če ima obtoženec tehtne pomisleke proti njemu, oi jih bil lahko podal. Zakaj ni tega storil? Tega ne more reči, da ni vedel, saj je sam odvetnik in mu je zakon znan. Vrh tega sta njegova zagovornika izkušena moža."

Odgovarja mu g. Magloire, ki pravi:

"Mi smo mnenja, da bi moral obtoženec zahtevati odložitve obravnave, kajti on je bil tako prepričan v uspeh svoje stvari, da ni hotel poslušati naših nasvetov."

Nakar odvrne g. Gransiere:

"O tem bo pa odločala porota."

P. (Obtožencu.): In zdaj ste pripravljeni, povedati resnico o opravkih, ki so vam preprečili,

O.: Da. Pismo sem ji poslal po Mihaelu, sinu enega mojih najemnikov.

P.: Kaj ste ji pisali?

O.: Da me zadržujejo važni opravki, vsled česar je ne bom mogel zvečer obiskati.

P.: Kakšni so bili ti opravki?

Obtoženec je že odprl usta, da bi odgovoril, ko ga predsednik s kretnjo roke ustavi in reče:

P.: Bodite previdni! To vprašanje vam je bilo stavljeno tekem preliminarne zaslišanja in vi ste odgovorili, da ste šli k lesnemu trgovcu v Brechy.

O.: Jaz pa sem pod pritiskom trenutnega impulsa res tako odgovoril, toda moj odgovor ni bil točen.

P.: Zakaj ste govorili laž?

O. (Z vidnim izrazom ogorčenja, kar vsi navzoči opazijo.): Jaz nikakor nisem mogel verjeti, da mi je res pretila kakšna nevarnost. Nemogoče se mi je zdelo, da bi se moglo mene obdolžiti česa takega, kar me je privedlo vzlic temu semkaj. Zato se mi ni videlo potrebno, podajati javnosti moje private zadeve.

P.: Ampak kmalu vam je postalo jasno, da ste zašli v resno nevarnost?

O.: Da, gospod.

P.: Zakaj niste tedaj govorili resnice?

O.: Zato, ker je bil preiskovalni sodnik, ki me je zasliševal, preveč intimen prijatelj, da bi vzbujal moje zaupanje.

P.: Pojasnite svoje besede.

O.: Prosim, da mi dovolite, da ne rečem nič več. Sicer se bojim, da bi se spozabil.

P.: Takšno mrmranje ni na mestu in jaz opozarjam občinstvo, da ohrani dolžno spoštovanje do sodišča.

Državni pravdnik g. Gransiere se dvigne in izjavi:

"Ne sme se dovoliti, da bi se tako govorilo o sodniku, ki je plemenito izvršil svojo nalogo, čeprav mu je to povzročalo nemajhne bolečine. Če ima obtoženec tehtne pomisleke proti njemu, oi jih bil lahko podal. Zakaj ni tega storil? Tega ne more reči, da ni vedel, saj je sam odvetnik in mu je zakon znan. Vrh tega sta njegova zagovornika izkušena moža."

Odgovarja mu g. Magloire, ki pravi:

"Mi smo mnenja, da bi moral obtoženec zahtevati odložitve obravnave, kajti on je bil tako prepričan v uspeh svoje stvari, da ni hotel poslušati naših nasvetov."

Nakar odvrne g. Gransiere:

"O tem bo pa odločala porota."

P. (Obtožencu.): In zdaj ste pripravljeni, povedati resnico o opravkih, ki so vam preprečili,

Pri napadu, ki so ga izvršili angleški "Commandos" (četniki) na nemško radio postajo v bližini LeHavre, Francija, so ti angleški četniki zajeli tudi več nemških vojakov. Slika nam predstavlja angleške četnike, ki preiskujejo nemške ujetnike. Slika je poslana iz Londona.

Zaupanje

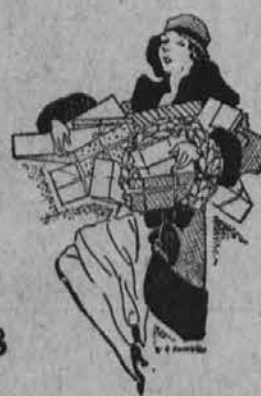

MODRI TRGOVCI
POKAŽEJO SVOJE
ZAUPLANJE V
NAKUPOVALNO
MOČ SLOVENSKEGA
NARODA V
CLEVELANDU S TEM.
DA OGLAŠAJO V

Ameriški Domovini
najstarejšem slovenskem časopisu v Clevelandu

6117 St. Clair Ave.

HEnderson 0628

da niste mogli prebiti tistega večera v družbi svoje zaročenke?

O.: Da, gospod. Moja poroka se je imela vršiti v cerkvi v Brechyju in jaz sem se moral pogmeniti s tamošnjim župnikom o podrobnostih ceremonije. Vrh tega sem moral opraviti gotove verske dolžnosti.

Brechyjski župnik, ki je moj prijatelj, vam lahko pove, da sva se dogovorila, da ga v ta namen obiščem en večer tekot tistga tedna, kajti on je vztrajal pri spovedi.

Avdijenca, ki je očitvidno pričakovala senzacijskih razkritij, je videti razočarana nad obtoženčevim odgovorom; sem pa tja se čuje ironičen smeh.

P. (izredno strogo): Ta posmeh je nedostojen in nedopusten! Šerif, odvedite iz dvorane osebe, ki se smejejo. Ostali si pa zapomnite, da bom dal pri najmanjši ponovni nered-

nosti izprazniti dvorano. Nato se zopet obrne k obtožencu, rekoč:

"Nadaljujte!"

O.: Tako sem šel tisti večer k župniku v Brechyju, k svojo smolo nisem našel nikar doma. Ko sem pozvonil tretjič ali četrtič, je prišla mo neko kmečko dekletce, ki je povedalo, da je srečalo župnika na Marshalovem križišču. Jaz sem mislil, da bo najbližje ako mu grem naproti. Ampak prehodil sem več kot štiri lje, ne da bi ga srečal. Ted sem sklenil, da se je moje dekletce najbrž zmotilo ter obrnil proti domu.

(Dalje prihodnjije.)

East 61st St. Garage

FRANK RICH, lastnik
1109 E. 61st St.

HEnderson 9231

Se priporoča za popravila in vanje vašega avtomobila. Delo in dobro.

Sedaj se nahajamo v vojni

V deželi primanjkuje avtnih koles in truckov, primanjkuje delavcev, primanjkuje sladkorja! Pomagati moramo drug drugemu, da zmagamo v tej vojni! Naša vlada priporoča polno sodelovanje.

Mi skušamo doprinesiti svoj delež in apeliramo na vse odjemalce, da tudi store svojega. Tu je način, kako lahko pomagate:

Imejte prazne zaboj pripravljeni!

Kadar pride naš voznik vam, imejte zanj pripravljene prazne zaboj. To mu bo omogočilo, da bo dal vam in državi boljše in hitrejšo postrežbo.

Imejte pripravljeno svoje naročilo!

Kadar pride naš voznik k vam, povejte mu, kaj potrebujete. Tudi to je z namenom, da dobite vi in država boljše in hitrejšo postrežbo. Pomnite, da nam primanjkuje unijskih voznikov!

Mi dovažamo točno!

Mi dovažamo dvakrat na teden našim odjemalcem mestu in enkrat na teden izven mestnih mej.

Vsa naročila morajo biti v našem uradu en dan pred razvažanjem.

Pomnite, da moramo zmagati v tej vojni! Toda bomo dobili le z sodelovanjem in pomočjo nas vseh.

DOUBLE EAGLE BOTTLING CO.

JOHN POTOKAR, predsednik.

ŽENINI IN NEVESTE!

Naša slovenska unijska tiskarna vam tiska krasna poročna vabila po jako zmerni ceni. Pri- dajte k nam in si izberite vzorec papirja in črk.

Ameriška Domovina

6117 St. Clair Ave.

HEnderson 0628